

Nepal reis 15 mei tot en met 10 juni 2012.

Maandag 14 mei.

Na een hele ochtend in de stress gezeten te hebben, kregen we groen licht. Co had vorige week een uitval aan zijn ene oog, dus vrijdagochtend naar de oogarts. Deze kon niets vinden en zij maakte een afspraak met de neuroloog voor maandagmorgen.

Co heeft allerlei onderzoeken ondergaan en uiteindelijk zei de neuroloog dat het waarschijnlijk een tia is geweest. We kunnen dus toch naar Nepal, maar wel met een zak vol bloedverdunners en pillen om zijn vaten te verwijderen. Dus nu toch echt onze koffers gepakt en een lekkere vismaaltijd gegeten. Om 18.15 uur naar Ing en Michel en afscheid van de meiden. Michel brengt ons naar het Etap hotel in Badhoevedorp, waar we een nachtje verblijven. Het ziet er prima uit. Arno en Thea komen allebei nog langs en we zitten gezellig in de lounge. Om 23.30 uur gaan we slapen na een vermoeiende en emotionele dag.

Dinsdag 15 mei.

Goed geslapen, gedoucht en heerlijk ontbeten. Elk kwartier vertrekt er een shuttle bus naar Schiphol, dus we zijn mooi op tijd. Ingecheckt en drank gekocht voor GAIA. Koffie en dan wachten. Om 11.30 uur boarden we en gaan op weg naar München. Daar ingecheckt voor Doha en een lekker broodje gegeten. Ingrid stuurt een sms dat de halsader schoon is, gelukkig!!!! Om 16.30 uur naar Doha in 5 uur en 20 minuten. Lekker eten en film gekeken. In de rij in Doha, maar daarna lekker patatje gegeten en met een half uur vertraging vertrekken we naar Kathmandu. Deze laatste 5 uren gingen eigenlijk wel voorspoedig. In Ktm koffers ophalen en kijken of Madan er staat en ja hoor, die is er met zijn nieuwe auto. We krijgen de bekende malla en gaan naar Souvenir Guesthouse. Enthousiast onthaal van Samjhana en Matthew, een Amerikaanse jongen die hier een jaar blijft en Madan helpt in zijn guesthouse. Prashaman is groot geworden en ook didi is er. Voor lunch naar GAIA en ook daar is iedereen blij. We hoefden de lunch niet te betalen. Een uurtje geslapen en de dozen en tassen uit de opslag gehaald. De kleren stinken best wel, dus ik hang een heleboel buiten en de rest gaat in een grote tas voor de wasserij. Lekker gedoucht, tassen uitgepakt, alles heeft weer een plekje en een wijntje op de kamer. Ik krijg de mobiel van Samjhana en ik bel Bimal en Dambar. Het is best wel warm, zo'n 30 graden. Even langs Bj en geld gepind. Dan naar GAIA en weerzien met de 4 studenten van het HAN: Sanne, Meike, Malou en Lonke. Ik kreeg nog een tasje met een flesje wijn voor mijn verjaardag. Heerlijk gegeten, gedronken en ik stuur nog even een email naar huis via de computer van GAIA. We gaan de eerste nacht in.

Donderdag 16 mei.

Heerlijk geslapen, aangekleed. Het is al warm en er is staking!! Er rijden geen auto's, dus de kinderen kunnen niet naar school. We lopen eerst langs Ravi en bestellen de tassen. Dan naar New Orleans Café, maar daar zit niemand, dus naar de overkant: Norfield Café. Lekker ontbijtje. Mooie muziek op de achtergrond. Dan de tassen ophalen. Opeens doet Ravi de deur dicht, want er is bhanda en dan kunnen ze je winkel binnenkomen en tassen stelen of

vernielen. Bimal kan wel naar ons toekomen en we hebben vergadering op ons dakterras. We gebruiken samen de lunch met koffie. We brengen een aantal t-shirts van Via Sofia naar GAIA en drinken lekkere koude witte wijn. Ook hier is de poort dicht. Met Madan en Samjhana naar Bag Bazar voor een khurta, maar ook hier zijn alle winkels dicht, het lijkt wel een spookstad. Terug naar SG, even relaxen en eten bij Madan, heerlijk. Gezellig met de jongens. René komt zijn kaas halen en we hebben een leuk gesprek. Post gecheckt en slapen. Voorlopig bhanda tot 27 mei!!

Vrijdag 18 mei.

Heerlijk geslapen. Prof belt en Annick. Gedoucht en spullen uitgepakt die we al een tijd geleden hebben opgestuurd. Ontbijt bij GAIA en de jongens hebben hun jazz shirt aan. Geweldig! Naar Ghyamjo gelopen en naar Amrita Craft. Leuke dingen gekocht. Koffie bij de Weissen bakery. Daarna lunch in de Mandela street. Daarna lekker relaxen op het balkon. Het is warm, dus rustig aan. Op het balkon vliegen zwarte vlinders en er lopen bruin gestreepte eekhoortjes rond te scharrelen. Dinesh komt zijn spullen halen voor zijn pasgeboren zoontje en ook Yainty krijgt wat voor haar nieuwe zoontje. Dan naar GAIA voor diner. Ik bestel pakoda's met friet en Co fried rice. Het duurt maar en het duurt maar en als ik dan vraag waarom het zo lang duurt, vertellen ze me dat pakoda's allemaal met de hand moeten worden klaargemaakt en het is erg druk, vandaar. In plaats dat ze dat nou zeggen, had ik iets anders besteld, maar ze smaakten wel lekker. Suman en Ajay komen bij ons zitten en gezellig kletsen. Terug naar SG en een lang gesprek met Madan over de toekomst van SG.

Zaterdag 19 mei.

Goed geslapen, alleen had ik steeds kramp in mijn voet. Aangekleed en naar GAIA voor ontbijt. En daar is Raju, voor hem is het de laatste dag, want vanavond gaat hij na 9 weken weer naar Nederland. We ontbijten gezellig en nemen afscheid van hem.

Naar Bj en we kopen een thanka voor onze kamer in SG. Het is vochtig warm. We proberen prof te bellen, maar geen gehoor. We nemen een taxi naar zijn huis en daar is hij wel. Zijn huis wordt gerenoveerd, althans de muren. Alles is aan het rotten en het wordt best gevaarlijk in huis. Na de koffie gaan we terug en kopen frisdrank voor het weeshuis. Om 15.00 uur naar Gulfatar met Madan. Ama was er niet, maar wel alle kinderen. We kregen een hartelijk welkom met een lied en een kleine speech. We geven de kleertjes en het drinken en gaan weer naar SG. We komen langs een grote supermarkt en we kijken of ze lekkere tuinstoelen hebben, maar geen resultaat en dat gaat deze vakantie ook niet lukken. Ik voel me niet zo lekker en ga even liggen. We gaan naar GAIA, maar ik neem alleen wat soep en het smaakt me niet. Terug naar SG en op tijd naar bed. Ik lag te rillen van de kou, dus waarschijnlijk heb ik koorts. Niet lekker geslapen, steeds kramp en in de ochtend hebben we allebei diarree.

Zondag 20 mei.

We gaan allebei aan de norit. Het is staking en de meiden bellen dat ze niet naar Pokhara kunnen vanwege road blokkades. Ze vragen of Madan ze bij een hotel kunnen oppikken, maar hij doet het niet, veel te gevaarlijk!! We ontbijten op het dak en lezen wat. Daarna weer rusten en even de straat op. Alles is dicht, het lijkt wel een spookstad. Alleen een paar restaurant zijn open, maar dan wel op een kier. We eten soep bij Norfield. Terug naar SG en maar weer wat lezen. Dit is heel vervelend allemaal. Bimal belt ons en hij heeft ook de pest in. Ik bel Pasang en het is goed om zijn stem te horen, het gaat goed met hem, nog een klein jaar en hij is dokter! Douchen en om 19.30 uur naar New Orleans en alles is nu anders. Na 17.00 uur mogen de winkels weer lopen, het verkeer rijdt weer, er klinkt weer muziek in Thamel en er lopen weer veel mensen op straat, niets aan de hand.

Krishna heet ons welkom terug en ook de andere jongens en zelfs de baas himself komt ons een hand geven. Hij had een heel verhaal over de staking. Lekker gegeten: penne met tomatensaus en Co een spinazie pancake met ratatouille.

Even met Madan zitten kletsen en dan naar boven. Kaarsjes aan, want de stroom is uit. Dus maar weer vroeg naar bed.

Maandag 21 mei.

Heerlijk geslapen, voel me beter. Geen kramp en ik heb zelfs trek. We gaan naar GAIA en via de achterdeur kunnen we naar binnen. We eten witbrood met gekookte eieren. Berichtje van de 4 meiden dat ze nu toch op weg zijn naar Pokhara. We kijken even bij Jo op de Belgische ambassade en krijgen een heerlijk kopje koffie. Ze is druk, dus weer naar SG. Lezen op het balkon. Ik zit onder de rode bultjes, waarschijnlijk de warmte, want het is zo heet! Onze kamer is redelijk koel, helemaal als de ventilator aanstaat, dus we rusten hier vaak. Dan komt Matt vertellen dat we een bezoeker hebben en dat blijkt Shova te zijn. Gezellig gekletst met haar op het balkon. De jongens beneden vermaken zich met onze lege dozen. Weer lezen en we eten fruit. Om 17.00 uur gaat alles weer open. Met Madan weer kijken voor een paar lekkere stoelen, zonder resultaat. Pratyus is mee en hij noemt mij zijn hajurama (oma)! Beneden zit een aardige Nederlandse jongen die ook Hanneke Heim kent, we drinken wat met hem. Dan naar GAIA, Co een pannenkoek, ik rijst met curry, maar het is veel te veel. Paaseitje bij de koffie en na wat gelezen te hebben, gaan we slapen.

Dinsdag 22 mei.

Niet lekker geslapen, ik voel me misselijk en ook Co gaat niet helemaal goed. We hadden ook een mug die ons vannacht pestte. We gaan vandaag allebei medicijnen tegen de diarree slikken. Het is bhanda voor de 6^e dag. Voor de kinderen is het een zege, want ze kunnen op straat spelen, zonder dat ze omver gereden worden. Ze voetballen en doen aan badminton. Ontbijt bij Norfield, maar we eten maar heel weinig. Op het dak lezen en Madan maakt een haak boven ons bed voor een muskietennet. Onze kamer wordt schoongemaakt. We krijgen mooie witte nieuwe handdoeken en witte lakens, ook de dekens zijn vernieuwd, alleen die gebruiken we niet. Madan maakt de lampen die al jaren kapot zijn! We eten beneden een appel en banaan en boven worden alle planten bewaterd. Het is heel warm. We lezen en puzzelen wat en drinken thee met Madan en Samjhana. De kinderen zijn bij Anju, dus het is heel rustig. Om 17.30 uur naar Dambar en welkom door een paar van de jongens, Sannani en Janna. Dambar komt wat later. Thee op het balkon en we bestellen wat spullen bij hem. Zaken gaan niet goed, weinig bestellingen, dus veel van de jongens zijn terug naar hun dorp. We eten dal bhat op het balkon, maar het is veel te veel. Koffie bij GAIA en dan begint het ineens heel hard te waaien, te donderen en te bliksemen en heel hard te regenen. Heerlijk, het koelt meteen iets af. Terug naar SG en daar heeft Madan onze klamboe opgehangen en we sturen een email naar huis. We gebruiken steeds de laptop van Madan, die net nieuw is. Samen met Madan, Matt en Anne een wijntje en dan naar bed.

Woensdag 23 mei.

Week 2 begint. Heerlijk geslapen onder de klamboe en geen last van muggen, maar het is wel warm zo'n ding over je heen. Geen bhanda!!!! Ik bel Bimal, maar die is ziek. Ontbijt bij GAIA. Kinderen wachten weer op de schoolbus. Winkels zijn open, het normale leven begint weer. Madan brengt ons naar Dapakhel. Fijn om daar weer te zijn. We drinken thee, maar ik voel me heel niet lekker. Ik heb een band om mijn buik en nu kan ik niet naar de wc. We leggen bloemetjes bij Ben zijn foto en de andere overleden kindjes. En dan beginnen mijn oren te suizen, ik heb een droge mond en ik heb het gevoel of ik flauw ga vallen. Susi is er ook met een jonge Zwitserse arts. Zij en Co brengen me naar boven naar het toilet en daar ga ik dan toch onderuit. Ik krijg een natte handdoek in mijn nek gelegd en dan kan

ik eindelijk toch naar de wc, dit is wel een opluchting, maar ik wil terug naar SG, wat we ook gaan doen. Maar eerst voelt dokter Ritesh mijn pols en schrijft een recept voor tegen de diarree.

Ik moet vijf dagen medicijnen slikken, niet in de zon en ook geen alcohol!!!

In SG ga ik naar bed en slaap een tijd. Ik neem ORS. Wat een rot vakantie tot nu toe. Ik heb niet eens de kinderen gezien. Gedoucht en met de jongens gespeeld. Naar GAIA, maar eerst langs de apotheek die ons bedonderd heeft, maar ze maken er niets van, daar gaan we dus niet meer heen. Ik krijg lekkere groentesoep van de jongens en ze halen speciaal voor mij appelsap. Ook krijg ik tweemaal thee. Navraj zegt dat er veel mensen ziek zijn, ook de Nepalezen.

Ik stuur een mail naar huis en slapen.

Donderdag 24 mei.

Wel goed geslapen, alleen erg warm. Co gaat douchen en we ontbijten bij GAIA. Daarna spullen opgehaald bij Amrita Craft. Even liggen en dan weer naar Dapakhel. Iedereen is erg bezorgd en vraagt aan mij hoe het gaat. Rondje gelopen en vooral Umesh was blij ons te zien, want hij krijgt van ons een toetsenbord met grote letters voor thuis. Gesprek met Bimal en weer terug naar SG. Samjhana opgehaald en khurta gepast. Op het dak relaxen. Anne kookt vanavond voor de hele groep, want het is bijna haar laatste avond. Ze heeft 9 maanden in de kamer achter SG gelogeerd en nu is het tijd om naar huis te gaan. Madan verandert de klamboe en hangt de zeepdispensers op. Om 19.30 uur naar beneden. Er is met tafels geschoven dus een grote tafel voor veel mensen: Anne, haar vriend en zijn zoon, Madan, Samjhana en kinderen en Sunil, Co en ik, Matt, en een Nederlandse jongen. Anne heeft heerlijk gekookt, er is veel witte en rode wijn, maar dat mag ik niet, dus ik krijg rode bessensap. Heerlijke soep, speciaal voor Co en mij, sla met stokbrood, tonijnsalade, olijven en tapenade, allemaal zelf gemaakt. En Baskische kip. Er wordt behoorlijk gedronken, vooral door Matt, Madan en Sunil. Daardoor kwamen er heftige discussies. Het was gezellig, maar ik bleef vrij nuchter.

Vrijdag 25 mei.

Goed geslapen. Gedoucht en ontbijt bij GAIA. Madan, Matt en Sunil liggen nog op bed, vooral Sunil heeft van alles door elkaar zitten te drinken. Als we terug lopen naar SG, komen we René tegen. We gaan met de taxi naar een winkel waar ze elektrische apparaten verkopen en daarna naar Age.

Even met ze zitten praten en dan SERC zoeken, door allerlei straatjes en eindelijk komen we bij het adres wat we zoeken, blijkt er heel iemand anders te wonen. Bij Java café een lekkere panini gegeten met heerlijke koffie. Khurta opgehaald en het zit niet goed, het moet tweemaal veranderd worden, maar dat gebeurt meteen. Het is bloedheet en ik sta in een klein kamertje waar een mevrouw de hele dag zit te naaien, vreselijk. Terug naar SG, omkleden en op weg naar Robi en Susi. Gezellig kletsen in de tuin met thee en lekkere snacks. Dan heerlijk gegeten, lange dunne asperges, aardappelsalade, wortelsalade en sla, heerlijk. Abrikozentaart als toetje. Met de taxi terug en nog even gelezen.

Zaterdag 26 mei.

Goed geslapen, vroeg op en ontbijt bij GAIA. Madan brengt ons naar de kerk. Het heeft vanochtend een beetje geregend. De mis was speciaal voor Pinksteren met zes priesters! De mensen zien er heel kleurrijk uit en de kerk zit stampvol. Vandaag worden de drie mensen herdacht die vorig jaar omkwamen bij de bomaanslag in deze kerk. We branden een kaarsje bij Ben zijn naam en hangen een katta op. Met de taxi terug en bij Java Café lekkere koffie met cappuccino cheese cake. Ineens stond Bimal achter ons, hij had ons zien uitstappen en bracht ons de vlieg tickets. Relaxen op het dak. Sjaal gekocht voor Ineke en voor mezelf. Even een mailtje sturen naar de meiden en lekkere soep eten bij New Orleans. Het betreft, maar de zon komt toch weer door. Het blijft drukkend warm. Om 16.30 uur komt Pradip, wat is het toch een schatje. Leuk gesprek met hem op het dak. Nadat Co gedoucht heeft, gaan we naar GAIA en daar komen Tashi en Sonam ook naar toe. We krijgen een prachtige katta om en Sonam geeft een mooi houtsnijwerk mee voor Lars en een tekening. Ze eten gezellig een hapje met ons mee. Co en ik sluiten af met een koffie. Nog even lezen en dan slapen.

Zondag 27 mei.

Goed geslapen en mijn darmen beginnen weer normaal te werken. Ontbijt op het dak. Vandaag de laatste dag van Anna's verblijf in Nepal. Ze heeft er best moeite mee. Met de taxi naar Bodenath en daar ontmoeten we Annick Kropman, een jonge ergotherapeute. Ze woont samen met een Nepalees en we lopen een rondje om de tempel. Boven op een dakterras drinken we koffie en vertellen over ons project, waar ze graag eens heen wil. We lunchen er ook meteen maar en bestellen een heerlijke pizza. Terug naar SG en relaxen op het dak. We proberen om het nichtje van Govinda te vinden, geen succes, maar wel Thakur, waar we even mee kletsen. Onderweg geef ik een knuffel aan een kindje die bij zijn vader op de motor zit. Naar GAIA, waar de vier meiden ook weer zijn en vertellen over hun tijd in Pokhara. Ajay en Suman komen bij ons zitten. Lekker gegeten. Terug naar SG, alle winkels zijn al dicht, bij GAIA ging het hek om 20.00 uur dicht. Even met Madan en Samjhana zitten praten, ze zijn bang voor morgen. Vannacht om 24.00 uur moet de grondwet getekend zijn, maar na vier jaar is dit nog niet gelukt en het zal weer niet lukken. Wat gaat er morgen gebeuren? Er gaan allerlei verhalen de ronde, maar we wachten het maar af. Ik moet rennen naar de wc en ondertussen begint het heel hard te regenen.

Maandag 28 mei

Goed geslapen. Het is rustig buiten. Vannacht om 24.00 uur heeft de president een verklaring afgelegd en op 22 november zullen er verkiezingen zijn. Een paar partijen zijn nu illegaal volgens hem en wat zal dit nu weer brengen? Ontbijt op het dak. Madan gaat met zijn gezin naar zijn vader in Khanikhola op familiebezoek. Koffer gepakt en om 10.30 uur met de taxi naar het vliegveld. Samen met Bimal gaan we naar Pokhara en om 12.00 uur vlogen we weg met Buddha air. Na 25 minuten landen we in Pokhara, waar het nog warmer is. We worden opgehaald door Kiran van de Rotary Pokhara en naar ons hotel gebracht. We zitten in het Butterfly lodge in hetzelfde straatje als vorig jaar. Als we ons wat opgefrist hebben, gaan we met nog twee andere Rotary mannen naar het stuk land. Het is ongeveer 9 kilometer rijden en onderweg stopt de auto, oververhit! Van alle kanten komt er hulp van boeren die water brengen. We kunnen niet helemaal naar het land rijden, moeten dus het laatste stuk lopen. Ik ben blij dat ik mijn parasol mee heb, wat is het warm. Het pad ging over stenen en stenen en nog meer stenen! Maar het land ziet er prachtig uit aan de rivier de Sethi en beneden zie ik zelfs een jakhals kopen! We hebben alles bekeken en toen moesten we met de bevolking onder een boom thee en cola drinken en koekjes eten, want wij waren belangrijke vips!! Dit hebben we later van Bimal gehoord. We zaten in de schaduw en toen werd het contract getekend door de bevolking en de Rotary, pagina's vol met handtekeningen werden er getekend.

Daarna gingen we terug en bij de German Bakery nog lekker soep gegeten met brood. Dan terug naar het hotel en ik bel Rinzin. We maken een afspraak voor die avond. Met de taxi naar de Tibet Gallery en Tenzing is blij dat we er weer zijn. We zoeken weer mooie tassen uit en de prijs is voor ons steeds hetzelfde. Terug naar het hotel en dan begint het zachtjes te regenen. Met Bimal naar het restaurant op de hoek en dan komt het met bakken uit de lucht vallen. Ik heb wel een paraplu, maar ook een rok aan en ik loop te soppen in mijn schoenen. Lekker gegeten en ik mag weer een wijntje erbij.

Om 21.30 uur zijn dan daar Rinzin en Tashi haar man. We worden omhelsd en drinken koffie met elkaar. We hebben wat kleding voor hun kinderen en knuffels en een jazz t shirt voor Tashi. Wijntje op de kamer en dan slapen.

Dinsdag 29 mei.

Slecht geslapen, want het was erg warm en midden in de nacht veel lawaai op de gang. Toen Co er wat van gezegd had, werd het rustig. Er blafte de hele nacht een hond en er waren muggen, kortom, niet prettig. Bimal had niets gehoord, die lag in coma. Toen we eindelijk dan weer insliepen, begon om 06.00 uur in de ochtend het getimmer van de werklui. We hebben ons beklag gedaan en beneden ontbeten in de tuin. Er vliegen hier witte reigers rond die hun nesten in de bomen hebben. Vergadering met Bimal tot 12.00 uur en dan met de taxi naar het huis en winkel van Kiran, de voorzitter van de Rotary. Mooie winkel met stoffen voor sari's en khurta's. Al 45 jaar is het een familie bedrijf. We gaan naar boven waar hij woont en daar komen ook de andere mannen van de Rotary. Lekker lunch van rijst, noedels, komkommer en frietjes. Gesprek over het land en ik vertel het verhaal van Ben. We krijgen van zijn vrouw kussenslopen mee om te verkopen en ik krijg een Rotary tas. Even met Bimal naar Sathi Sansar voor een bliksembezoek. Luni is er niet. Een jonge vrouw Elise, leidt ons rond. Terug naar het hotel. Het is hier ook heel erg warm. We relaxen even onder de ventilator. Daarna lopen we een stukje, maar het is te warm. Biertje bij Busy Bee. Nog een uurtje vergadering met Bimal, opfrissen en eten bij Zorba en ook daar worden we hartelijk verwelkomd. Lekker lasagne met een glaasje wijn. Daarna ontmoeten we Tashi en Rinzin nog even en krijgen van hen allebei een

heel mooie kattha. Co krijgt gebedsvlaggetjes en ik een Tibetaanse tas. Dan nemen we afscheid van hen, drinken nog een wijntje en proberen te slapen.

Woensdag 30 mei.

Redelijk goed geslapen. Aangekleed en de tas gepakt. Het is best wel veel, maar we laten ook wat kleding hier. Ontbijt in de tuin en de rekening gevraagd en betaald. Om 09.30 uur komt Kiran en hij brengt ons naar het vliegveld waar we nog thee met hem drinken. Om 12.00 uur vliegen we naar Kathandu. Er is best wel wat turbulentie en na 25 minuten landen we in Kathmandu. Auto en chauffeur van de SGCP brengt ons naar Souvenir. Tassen uitpakken en even relaxen. Dan naar GAIA om wat te eten. Douchen en lezen op het dak. Om 19.30 uur eten bij GAIA. We krijgen een lekker voorgerecht, een koude salade. Voor mij dan spinazie, champignons en kaas en voor Co koude penne salade. Sambuca met Hari. Mail checken en slapen.

Donderdag 31 mei.

Goed geslapen. We hebben nu een stekker die we in het stopcontact steken en dan blijven de muggen weg. Ontbijt op het dak en omkleden in mijn khurta. Vandaag hebben de vier meiden hun presentatie. Het is bewolkt en nog niet zo heel erg warm. Madan brengt ons naar Daphakhel en Prashaman gaat mee. Ik zing liedjes met hem. In Daphakhel is het al druk. De meiden zien er prachtig uit en ik moet met ze op de foto. Co maakt een film. De presentatie gaat goed en na afloop bedanken ze een paar mensen met bloemen. Bimal is er niet, dus krijg ik prachtige bloemen. Ik leg ze later bij Ben zijn foto neer. Jeevan heeft een heerlijke vegetarische lunch gemaakt en het smaakt heerlijk. Daarna gaan we met de busjes, een grote bus en gewone auto's naar Patan Durbar Square. Het werd een grote happening in de brandende zon. Overal lagen ramps voor de tempels en de kinderen konden nu overal in. Ze hadden ontzettend veel lol. Er kwam veel publiek op af en ook de lokale tv was aanwezig. De presentator herkende ons, want hij heeft ons vorig jaar geïnterviewd. Er was drinken voor de kinderen en na afloop kregen ze allemaal een bellenblaas. Wij bellen Dinesh en die brengt ons terug naar SG. Relaxen met een wijntje en de videotape weggebracht. Deze is nog op tijd klaar voor de meiden naar huis gaan. Eten bij New Orleans en koffie bij GAIA met Sambuca. Even lezen op de kamer en slapen.

Vrijdag 1 juni.

Vandaag is de dag dat mijn pre pension begint. Heerlijk geslapen en lekker gedoucht. Wat spullen uitgewassen en op het balkon te drogen gehangen. Ontbijt op het dak. Het heeft een beetje geregend. Het is wel lekker nu buiten. We lopen naar Ghyamjo, maar het bordje voor Cora en Arend is nog niet klaar. Dan naar Bj en we zoeken twee thanká's uit. Ze zijn morgen klaar. Even lezen met een cola en dan met de taxi naar Lajali voor lunch. Goed gesprek met haar over het project en het land in Pokhara. De lunch was heerlijk. Dan naar SERC en daar krijgen we een rondleiding door Kalpana en Anish. Terug naar SG en relaxen op de kamer met een appeltje. Om 18.45 uur met Madan en zijn gezin naar GAIA voor een etentje, aangeboden door ons, omdat ik met pre pensioen ben. Co haalt de dvd op voor de meiden en ze komen het in GAIA ophalen. Lekker gegeten, alleen de kleine is niet zo lekker, hangt aan zijn moeder en valt in slaap. Pratyus echter eet 8 momo's en een lekker ijsje. Het begint te regenen. Madan haalt de auto en we gaan terug naar SG met twee slapende jongens. Even email checken en dan slapen.

Zaterdag 2 juni.

We zijn allebei nog steeds aan de race, dus drinken we OTRS. Het koelde vannacht lekker af door de regen. We nemen maar weer de Nepalese norit, kijken of dat helpt. Ontbijt bij GAIA en ontmoeting met Ans Bleeker, zij werkt voor Veldwerk. We gaan toch vandaag maar naar de CIWEC kliniek, want op deze manier verliest Co ook al zijn medicijnen. Madan brengt ons erheen. We vullen formulieren in en wachten op de dokter. Dit blijkt een Engelse jonge dokter te zijn. De bloeddruk wordt opgenomen, polsslag en koorts. Dit wordt door een verpleegster gedaan. Dan roept de dokter ons. We vertellen ons verhaal en moeten om de beurt op een bed liggen en hij bevoelt onze buikorganen. Dan moeten we een beetje ontlasting inleveren. Co had er geen moeite mee, maar bij mij lukte het niet. Ik kreeg koffie te drinken, maar niets. Dan komt er een jongen binnen met een helm op en dit blijkt de laborant te zijn. Hij onderzoekt de ontlasting en ziet al snel dat het om voedselvergiftiging gaat. De dokter zegt tegen ons dat we waarschijnlijk allebei hetzelfde hebben en schrijft medicijnen voor. Madan haalt ons weer op. We eten wat soep bij Norfield Café en daarna relaxen op de kamer. Even douchen en dan krijg ik een sms van Bimal dat de rubberen matten er zijn voor het sportveld, eindelijk na twee jaar zijn ze dan aangekomen. En hij vertelt ook dat de vier meiden op de televisie zijn. We kijken en het is heel erg leuk. We eten een beetje bij GAIA en gaan op tijd naar bed.

Zondag 3 juni.

Goed geslapen en de pillen lijken aan te slaan. Ontbijt bij Pumpnickel. Co heeft een tekst gemaakt voor de fundlaying van het care centrum in Pokhara, ik type het en het wordt geprint. We lezen wat op het dak. Ik voel me redelijk goed. Even geslapen en daarna geluncht bij New Orleans. Met Madan gaan we vloeibare zeep kopen en we kopen een nieuwe koffer. Dezelfde als vorig jaar, maar dan een andere kleur. Ook nog even gekeken naar een tafelkleed, maar dat was veel te duur. Relaxen met een wijntje en dan naar GAIA. Heerlijk gegeten. Geld gehaald en terug naar SG. Er is geen stroom, dus op tijd naar bed.

Maandag 4 juni.

Goed geslapen. Lekker gedoucht, alleen de wc begint te lekken aan de onderkant. Madan er bij geroepen en die zal het maken. We krijgen de sleutel van de kamer naast ons, want we moeten nog regelmatig naar de wc rennen. Ontbijt voor GAIA en we kijken voor een tafelkleed. En uiteindelijk een gekocht, donkerblauw met mooie motieven.

Morgen klaar. Even relaxen. Er komt een monteur bij de wc en deze zuigt het helemaal leeg. Gewoon verstopt! We kopen handdoeken voor ons project. Beneden zit een leuke Nederlandse jongen die via de Icfon in het dorpje Hetauda heeft gewerkt. Hij heet Michiel. Om 15.30 uur naar Patan, naar een restaurant dat Dhokaima heet. Meeting met Bimal en de meiden van de AGE groep. Goed gesprek met hen allen en het lijkt erop dat de samenwerking tussen hen en SGCP toch gaat gebeuren, maar met hun eigen identiteit. Terug naar SG en de wc doet het weer. We eten alleen wat soep bij GAIA en na even gelezen te hebben gaan we slapen.

Dinsdag 5 juni.

Vroeg wakker, aangekleed en ontbijt op het dak. Madan brengt ons naar Daphakhel, waar we vandaag een nieuw promotiefilmpje gaan maken. We beginnen bij de klassen. Overal een kort gesprekje met de leerkrachten. Ondertussen hangt mr. Fix de zeepdispensers op en iedereen vindt het prachtig. Het blijkt nu dat niemand zeep van een ander gebruikt, want dat is vies. Dan naar de Holland Building, we branden een kaarsje bij de foto van Ben en bekijken de fysio ruimtes en ook hier korte interviews. Ook met Bimal, prof en de staff hier praten we kort. We drinken koffie en lunchen en daarna naar de werkplaatsen. Gesprekje met Rajuna over de computerlessen. We bekijken de watertanks en de gebedsmolen. Alles krijgt een beurt. Met de SGCP bus terug naar het begin van Daphakhel en daar wacht Dinesh op ons en brengt ons naar SG. Relaxen op de kamer met een wijntje en chips. Het begint te waaien en te onweren. Om 17.15 uur brengt Dinesh ons naar het huis van Guni en haar familie. Even wat drinken met haar man en dan gaan we, samen met Rajendra, naar een restaurant in de buurt. Lekker gegeten. Er zijn best wel veel muggen, dus ze brengen wierook voor op de grond. Goed gesprek met Guni en Rajendra. Terug naar SG, mail checken en slapen.

Woensdag 6 juni.

Gedoucht en om 08.30 uur komt de bus van SGCP. Deze brengt ons naar Bhakthapur, naar de school van Suresh. Omdat we steeds niet lekker waren, krijgen we rijstepudding met gebakken aardappels. Vreemde combinatie, maar best wel lekker. Dan gaan we naar CBR, een care centrum in een tempel. Een stuk of 30 zwaar gehandicapte kinderen zitten daar in een ruimte, waar maar een of twee wc's zijn, het stinkt er naar de duivenpoep en er is een ontzettend lawaai. Ze maken muziek met zijn allen. Ook is het erg kleurig, daardoor wel onrustig. Ik werd er een beetje beroerd van. Wat zijn onze kleinkinderen toch rijk. Er was een Schotse vrijwilligster en we geven wat geld om wat snoep of ijs te kopen. Dan naar Ghattaghar. Wat een verschil. Het is hier rustig, koel en minder druk. We nemen ijs mee voor de kinderen en die vinden het prachtig. Terug naar SG en lunch in Java Café. Een lekkere sandwich. Even relaxen en mail checken. Naar Ghyamjo om het bordje te halen. Wijntje bij GAIA. Nog wat spullen gekocht bij Amrita Craft. Om 19.30 uur naar GAIA. Lekker gegeten. Nog even nagezeten met Madan en Michiel, de Nederlandse jongen.

Donderdag 7 juni.

Goed geslapen. We zijn steeds vroeg wakker, maar gaan dan op tijd naar bed. Vandaag is de beklimming van de Alp d'Huez, onder andere door neef Jeroen. Hij gaat fietsen voor zijn eigen vriendin Catrien, die kanker overwonnen heeft, voor een vriendin van Suzanne die overleden is en voor Gerien, mijn schoonzus. We steken een kaarsje aan en denken aan hem en wensen hem sterkte. In gedachten zullen we vandaag bij hem zijn. Ontbijt bij GAIA, samen met René. We nemen wat spullen voor hem mee naar huis. Het is alweer warm. Relaxen op het dak en we confirmeren onze tickets. Dit kan in het kantoortje bij GAIA. Dan naar Java Café, waar we koffie met Jimi drinken. Hij heeft een paar goede tips voor ons wat met het hygiëne project te maken heeft. We lunchen ook hier en om 14.00 uur naar de overkant waar een auto op ons wacht en ons naar het Kika Haus brengt.

Dit is een care centrum voor gehandicapte kinderen, maar er is ook een weeshuis. Het is ongeveer 40 minuten rijden, maar daar is dan een prachtig huis, mooi gelegen, gesponsord door een Duitse sponsor. We krijgen een rondleiding en alles ziet er prachtig uit. Het is ook heel schoon, ook de toiletten. Er is een tuin met allerlei groenten en er zijn ook dieren. Deze zijn echt voor de kinderen, worden dus niet geslacht. Bij een festival halen ze de geslachte

dieren bij de slager vandaan. Er lopen kippen, geiten, en een paar koeien. We drinken thee op het balkon met prachtige bloemen en planten. We krijgen verse komkommer uit eigen tuin, heerlijk!!! We gaan terug met het busje die de kinderen naar huis brengt. Naast mij twee gehandicapte kinderen die heel vrolijk zijn. Riemen achterin de auto gebruiken ze niet, dus de kinderen worden alle kanten op geslingerd. Terug naar SG en mail checken. Mijn neef Jeroen heeft ondertussen al vier keer de berg beklommen. Leve facebook!! Hij zal het uiteindelijk vijf keer doen, klasse! Om 18.15 uur naar Dambar zijn huis. Eerst even de zaken afgehandeld en dan eten. We zitten allemaal aan tafel, maar Sannani ziet er nog niet goed uit. Ze heeft tuberculose gehad. Madan haalt ons weer op en ik zing liedjes met de jongens die mee zijn. Wijntje samen met Madan en dan slapen.

Vrijdag 8 juni.

Heerlijk geslapen, gedoucht en voor de laatste keer wat was weggebracht. Vandaag hebben we geen afspraken. Ontbijt bij Pumpnickel en we lopen naar Assan. Dit is de markt met de groenten, kruiden en allerlei huishoudelijke artikelen. We kopen een pedaalemmer voor onze kamer en thee voor onze meiden. Koffie bij GAIA met appeltaart en we halen de thank's op bij Bj. Lunchen bij Norfield. We kopen gerecyclede kerststerretjes. Mail gecheckt en Dambar betaald. Lezen op het balkon, maar het is erg warm, dus maar even rusten. Er is geen stroom. We drinken een wijntje en chips erbij. Om 17.30 uur brengt Madan ons naar Bimal. Goed gesprek en samen met Anita en zijn moeder eten we dal bhat. Hier is het altijd wel goed. De nieuwe chauffeur, Binsu, brengt ons terug naar SG. Wijntje en slapen.

Zaterdag 9 juni.

Vroeg op. Ontbijt bij Norfield. Kathmandu ontwaakt, stoepen worden schoongemaakt, winkels gaan open en alle waren worden weer mooi uitgestald en dan maar weer wachten op klanten! Het is alweer erg warm. Om 11.00 uur komt prof met zijn vrouw en we drinken koffie op het dak van SG. Na afscheid van hem genomen te hebben, gaan we de film ophalen, maar het is weer niet goed. Lunch bij New Orleans. Ook daar nemen we afscheid en gaan even rusten. Madan en zijn broer vasten vandaag, want morgen is het de sterfdag van hun moeder. Madan zijn moeder stierf toen hij 6 maanden oud was. Morgen komt er een priester en om 15.00 uur morgen mogen ze weer eten. Om 21.00 uur brengt Madan ons naar het Summit hotel voor de wedstrijd Nederland-Denemarken. Er zijn allemaal Nederlanders en een Deens meisje. We kopen toch nog maar een oranje t shirt en de wedstrijd kan beginnen. Ook de Engelse dokter die ons behandeld heeft, was er. Het was een spannende wedstrijd, maar Nederland verliest helaas met 1-0. Met de taxi terug en we gaan onze laatste nacht in.

Zondag 10 juni.

Redelijk geslapen. Spullen uitgezocht die hier blijven. Gedocht en dan komt Bimal ons gedag zeggen en ook Dambar komt langs. De afscheid puja wordt voorbereid. Madan loopt met een handdoek om zijn blote lijf, zijn broer is helemaal in het wit met een geschoren hoofd en de dames lopen er ook bloot bij. Veel vrienden en familie verzamelen zich en dan komt een priester allerlei handelingen doen. Het duurt wel lang. Wij pakken de tassen in en het is samen 43 kilo. Drie tassen blijven hier. Koffie bij Java Café en dan voor lunch naar GAIA. Deze wordt ons aangeboden. Ik neem voor de laatste keer pakoda's en friet en een wijntje. Afscheid van de mannen. Relaxen op de kamer. Dan nemen we afscheid van Anju en haar man en ik krijg nog een ketting. Emotioneel afscheid van Samjhana en de jongens gaan mee naar het vliegveld. Pratyus doet ons de sjaaltjes om. Mooie blauwe dit keer. Madan heeft er ook moeite mee, maar dan gaan we eindelijk weg. De koffers gaan makkelijk door de douane en geen controle op de rugtassen. Dan zien we dat er boven een mooi restaurant is en we drinken daar koffie met een martini, hoe luxe! We vliegen om 20.45 uur weg en landen na vier en een half uur in Doha. Het is hier twee uur vroeger, dus dat komt bij de wachttijd, balen. We drinken koffie en maken een puzzel. Om 04.00 uur ging het vliegtuig taxiën en de reis naar Londen duurde ruim zes uur, heel lang! Er zit aan onze beider kant een heel dikke man die meteen begint te snurken en ze nemen de helft van onze stoel in beslag. We zitten dus niet lekker. Proberen toch een beetje te slapen en filmpje kijken. Om 09.00 uur Engelse tijd geland en hier hadden we een uur vertraging. Het is hier koud en het regent. De buschauffeur die ons naar vertrekhal bracht was een Nepalees. Om 12.00 uur vliegen we naar Nederland en komen daar om 14.00 uur plaatselijke tijd aan. We zijn hartstikke gaar en moe en als we de koffers hebben gaan we op zoek naar een trein. In de trein moesten we dus al die tijd staan. We hadden het helemaal gehad. In Hoogkarspel stond Michel op ons te wachten met onze auto. Naar huis en wat is het dan weer heerlijk om thuis te zijn. Het was weer een enerverende vakantie en een ding weten we zeker: in deze periode gaan we niet meer naar Nepal.

zie ook: www.cpnepal.org.